ČASOPIS SPOJENEJ ŠKOLY JURAJA HENISCHA V BARDEJOVE - ROČNÍK 8 - FEBRUÁR 2018

Gymoš

Januárová party

Silná konkurencia

U protinožcov

Elektrikár s foťákom

Prečo?

5

Valentínska pošta

14.2.2018

Vaše odkazy vhadzujte do schránky
pri učebni číslo 51.
Gymoš to za vás doručí.

Denis Sopko

Za Slovensko!

/foto na obálke: Tobiáš Prokop , foto editoriál: Tobiáš Prokop/

Už od deviateho februára sa pozornosť všetkých športových fanúšikov uprie na kórejské mesto Pjongčang. Práve tam sa uskutočnia 23. zimné olympijské hry, na ktorých samozrejme nebudú chýbať reprezentanti Slovenska.

Z pohľadu Slovákov sa bude olympiáda niesť v duchu rozlúčky Veroniky Velez-Zuzulovej s profesionálnou kariérou. Práve Velez-Zuzulová vlajkonosičkou Slovenska na úvodnom ceremoniáli, čo je pre športovca každej krajiny veľká pocta. Najúspešnejšia slovenská lyžiarka v histórií sa po vážnom zranení kolena vrátila do súťažného diania iba koncom januára, a preto je otázne, do akej miery dokáže byť pripravená na vrchol sezóny. V slalome by mala podľa predpokladov atakovať popredné pozície a do svojej zbierky by tak mohla pridať prvú medailu z vrcholných podujatí, keďže doposiaľ nezískala žiaden cenný kov z olympiády či majstrovstiev sveta.

Okrem spomínanej Velez-Zuzulovej bude mať Slovensko v slalome aj ďalšie svoje železko. Petra Vlhová patrí dlhodobo medzi užšiu svetovú špičku a v jej hlavnej disciplíne, slalome, by taktiež mala útočiť na prvú olympijskú medailu zo zjazdového lyžovania pre Slovensko. Okrem slalomu sa rodáčka z Liptovského Mikuláša predstaví aj v obrovskom slalome, kde patrí medzi ašpirantky na pozíciu v najlepšej desiatke.

Najväčšia pozornosť Slovákov sa však bude upierať na biatlonistku Anastasiyu Kuzminovú, ktorá v tejto sezóne predvádza najlepšie výkony v celej svojej kariére. Celkovo druhá žena svetového pohára, líderka bodovacej súťaže šprintu, by rada predĺžila svoju medailovú žatvu z hier zimnej olympiády. Po zlate a striebre z kanadského Vancouveru a zlate z ruského Soči, bude tridsaťtriročná rodáčka z ruského Ťumeňa najväčšou favoritkou na zisk najcennejšieho kovu v šprinte na 7,5 km.

Pod drobnohľadom budú tradične aj výkony hokejistov, ktorí chcú v Kórei prekvapiť. Z môjho pohľadu to môže byť pre Slovensko naozaj výnimočná olympiáda plná skvelých športových výkonov. Verím, že krásne momenty budú tešiť tisíce fanúšikov po celom svete, vrátane mňa. Tak, ako asi každý, aj ja dúfam v slovenskú medailu, no kedy to náhodou nevyšlo, nie vždy je dôležité vyhrať, ale zúčastniť sa. Dôležité je zo seba vydať maximum a súťažiť so srdcom. Ak sa tak stane, nie je treba haniť za neúspech. ■

REDAKČNÁ RADA

ŠÉFREDAKTOR: Denis Sopko
REDAKTORI: Alexandra Hockicková, Peter Buben, Ema Rohaľová, Barbora Hudaková, Viktória Kašperová, Mária Rúčeková, Dominika Hankovská, Erika Babčáková, Anna Soroková, Veronika Poláková, Veronika Dinisová, Mária Dziaková, Kristína Kašperová, Mirka Gregová, Dominika Kotuľaková
FOTOGRAFI: Simona Macejová
GRAFICKÍ EDITORI: Ján Helmanovský, Aneta Balaščáková, Anna Oršuľáková, Daniel Kraus
EDITORI: Mgr. Branislav Boďo, Silvia Babčáková
EXTERNÍ SPOLUPRACOVNÍCI: Mgr. Albert Balog, Jana Bosáková
KONTAKT: REDAKČNÁ RADA— gymos.ssjh@gmail.com

Obsah

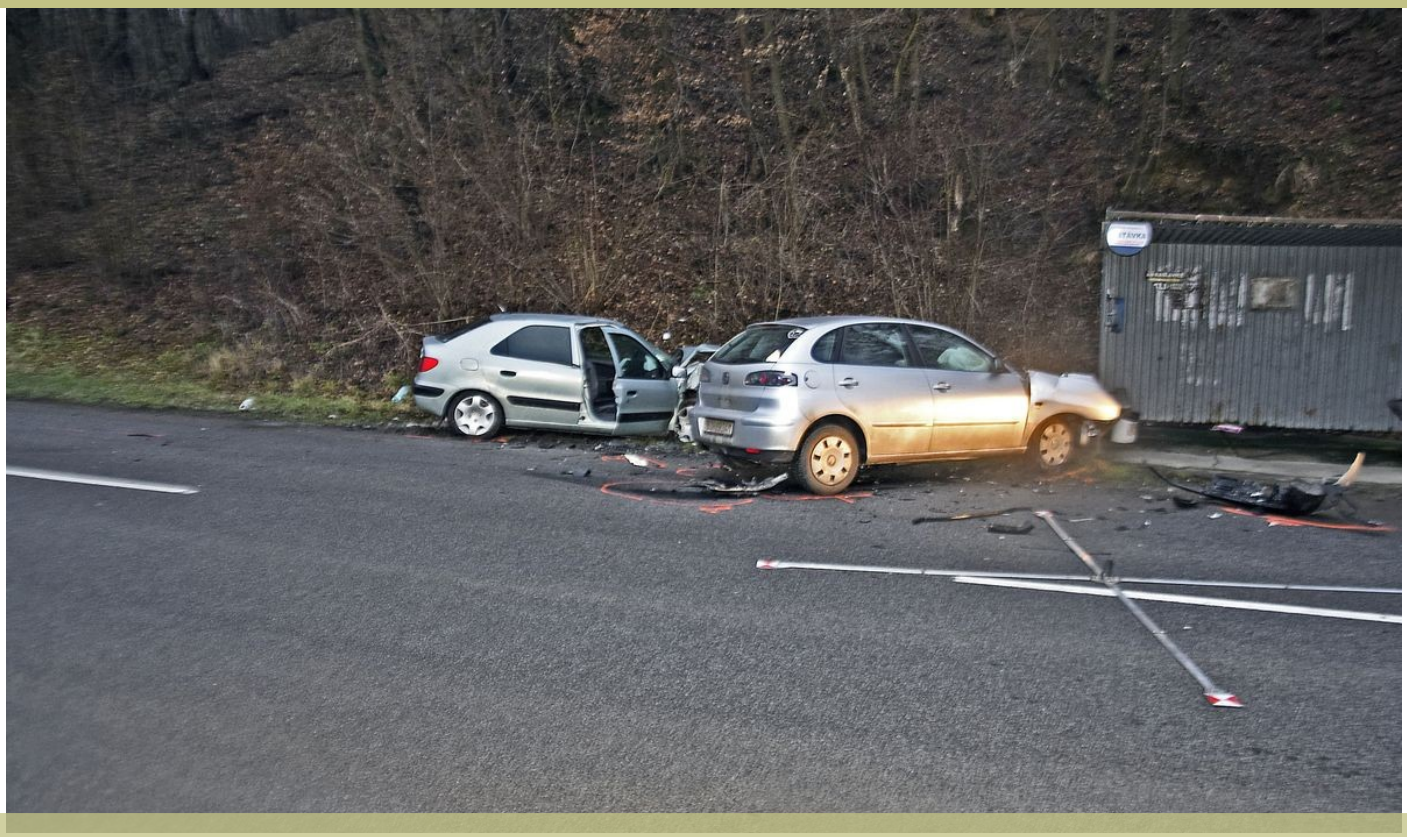

Vracali sa k rodinám, vracali sa domov, no do svojho cieľa už nikdy nedorazili. Mikrospánok, nedostatočné skúsenosti, či nerozvážnosť môžu za časté nehody na cestách, pri ktorých zbytočne vyhasínajú ľudské životy

>Aktuálne<

Prečo?

Peter Škorupa sa rozhodol pre nezvyčajný krok a v Bardejove vybudoval tenisový kurt, ktorý predtým ľudia mohli vidieť len v televízii z turnajov v Ázii alebo Amerike

>Rozhovor<

Podľa vzoru Federer

>Obsah<

3>Editoriál<
Za Slovensko

4>Obsah<

5>Prieskumník<

6>Piťo Gymoš informuje<

8>Aktuálne<
Prečo?

10>Pohľad späť<
Silná konkurencia

12>História<
Na západ

14>Udalosti<
Januárová party

16>Rozhovor<
Podľa vzoru Federer

20>Financie<
Drahá zábava

22>Bývalí študenti<
Elektrikár s foťákom

24>Môj splnený sen<
U protinožcov

26>Očami študenta<
Zelená skúška

27>5 otázok<
Tvrdý smeč

28>Rúro<
Rýchlosť

29>Abiho momenty<
Šok

30>Recenzia<
Jumanji: Vitajte v džungli

31>Out<

Čo vám na plese chýbalo?

Mne na plese nechýbalo nič. Keďže bol pravdepodobne mojím posledným, poriadne som si ho užila.

Aneta Balaščáková, 4.H

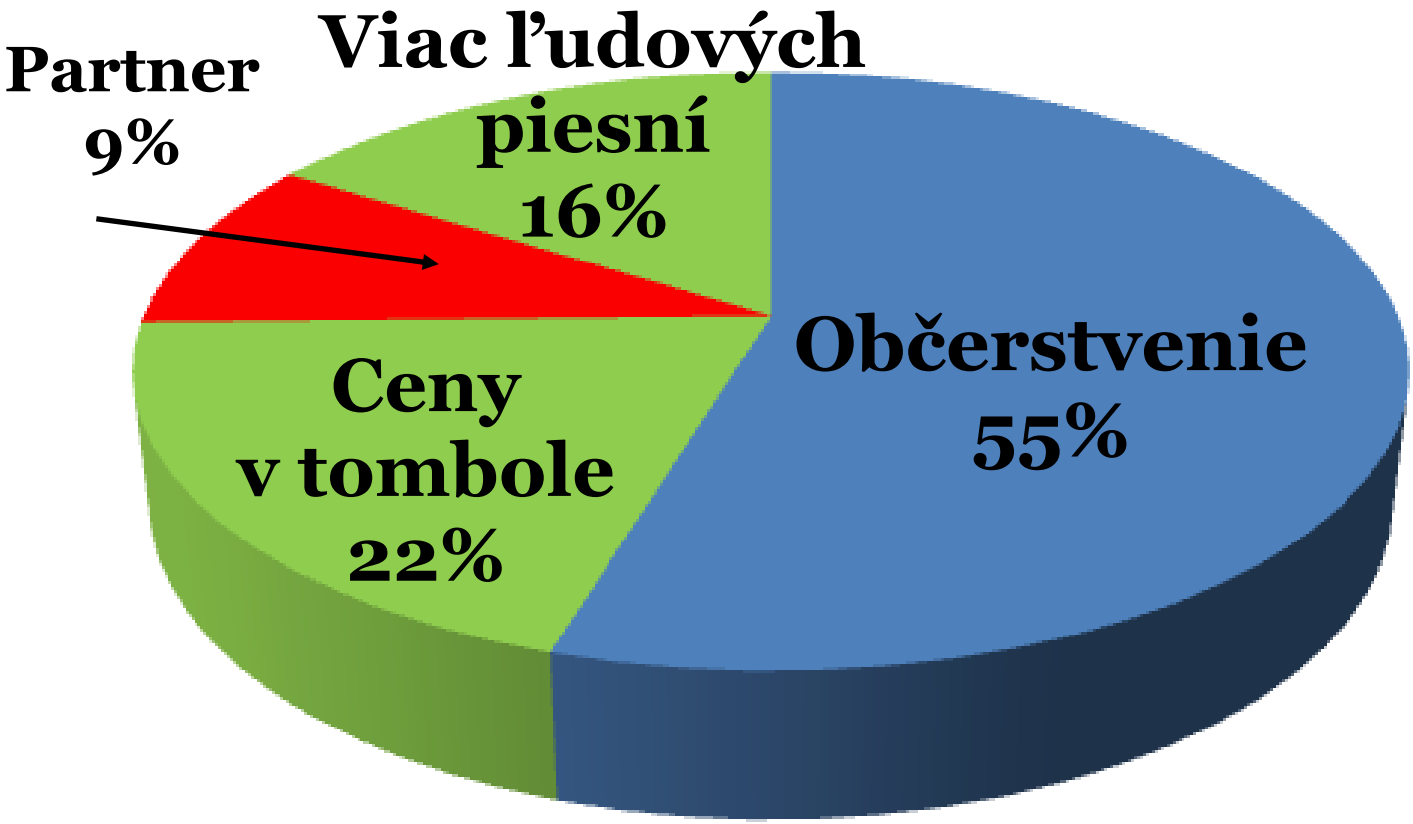

Odpovedalo 75 žiakov

PERLA DUCHA

„Nespoľahlivý rozprávač je taký, ktorému nemožno úplne veriť. Kto to môže byť?“
„Teleshoping!“
Prváčka Kristína Homzová má jasno v tom, komu veriť a komu nie.

Gymoš Blog
www.gymos.wordpress.com

TV Gymoš

Začaľi še nabori na zakladnich školoch. Oštriľane učiteľske profesijonali zos našej školi še najskorej doma das pul roka počťivopripravovaľ, žebi mohľi roďičom dzevjatakoch povedzec naaktualňejše informacije zos školi. I kec to je prisňe tajne, bo do rozvoja novich technologiji še vof pošľednim obdobi vražilo ňenormalne veľo peňežoch a škola še zakoňiťe boji uňiku nouhau, zas tajnich ňemenovanich zdrojoch mam informaciju, že koňečňe vof aule pribudnu nove popolňiki.

Vof piatek dvacec šesteho januara bula vof škole ňenormalna slavnosc. Voľila še toťiš ŽSR. Teras ňeznam, či začňe do školi chodzic vlak, abo še organizačni vibor spľit, bo vraj bi to malo znamenac Žjacka školska rada. Ľem ňeznam, dze ňechaľi mekčeň na S. Noto ňe je aš take potstatne. Potstatne je, že koňečňe mame na škole dajakich študentoch, co še budu bic za prava inich. Aspoň tak sebe to pretstavujem ja. Ich pretstava može bic trochu ina, napriklat taka, že ňebudu vof škole každi pjatek, bo sebe zrobja zasadnuťje. Ňevadzi. Im určiťe!

Začala še nova doba. Perši ras vof historiji Gimoša še stalo, že bivala redaktorka, a tu hutorime rovno o šefredaktorke, še na školu vracila jak visokoškolačka. Štvarta šefka mojich novinkoch Janka Bosakova toťiš vof pjatek dvacecšesteho januara prišla medzi štvartakoch robic nabor jak študentka Fakulti masmediji vof Trnave, dze uš druhi rok robi našej škole ňenormalňe dobre meno. A keďže u nas su šicke fantasticke redaktori i grafici, zaujem bul abnormalni. Zo šickich štvartakoch na škole chibalo ľem das tristo.

/foto: archív Gymoša/

L'em das ňeceľi mešac pred oľimpijadu vof Koreji pošľedne sustreďeňe absolvovaľi i medajlove naďeje zos trecich ročňikoch našej školi. Zakladom ľižarskeho kurzu bolo dolaďovaňe koňečnej formi. Na technicki ňenormalňe naročnich svahoch vof Mlinkoch bula zakladom kondična priprava. Cali dzeň šicke behaľi po kopcoch jak šaľene, žebi nabraľi kondičku a vof noci vitrimaľi ňekoňečne rozoberaňe taktickich pokinoch. Mišľim, že su pripravene dôstojňe reprezentovac školu.

A je tu koňec peršeho pulroka. A jak to biva zvikem, učiteľe muša kusek ponadavac na svojich študentoch, žebi ňemušeľi furt nadavac na svojo plati. A najidealňejšou možnosťou je klasifikačna porada. Jak každi rok, i teras še ňesla vof ňeopakovaťeľňe prijemnej atmosfere. Šicke pritomne še jednoznačňe zhodľi na tim, že škola napreduje zavratnim tempom gu ľepšim zajtrajškom. Za šicko hutorja visletki. Stači i jeden. Za pošľedni pulrok prestalo kuric za Billu tri cela pejc percenta študentoch a za Centrumem dva cela ošem!

Tricateho januara bulo das tišic žjakoch školi zvedavich na premjeru druheho visjelaňje mojej televizije Gimoš. Spravi priňesľi najnovše informacije o starich akcijoch jak Dzeň otvorenich dzveroch, stuškova vof štvartej Ha abo Mikulaš. Bulo že to radosci, kec pritomne samich sebe zbačeľi vof televizore. Največu radosc mala ňesporňe moja kamoška zos novinkoch Aneta, ktora momentalňe, jak ziscila, co šicko na stuškovej povistrajala, dala vistup a dzešateho februara nastupuje do Teska vof Olomoucu.

Začjatkem noveho roka sebe šickich dzešec milovňkoch rušťini na škole dalo rande na Školskim koľe olimpijadi zos ruskeho jazika. Bulo že to radosci vof kabinece, kec sebe učiteľki chystaľi otaski do testoch. Najvec im samozrejme dala zabrac dilema, či totim chudakom dac testi po ruski abo radši po slovenski, žebi choľem daco tam napisaľi. Po ňekoňečnom rozdumovaňi im nakoňec daľi zos hrôzu vof očoch ruske testi. A potom uš bulo vof učebňi čuc ľem tupi naras. To im šickim spadol balvan zos šerca, kec zisciľi, že študenci temu rozumeju. Po napinavich bojoch nakoňec viťastvo ziskala Kristina Hanušťakova, druha bula Livia Renčkova a treťja Andrea Mudra. Tota perša Ge je fakt super.

Prečo?

/foto: archív Martina Murcka/

-> Nádejný futbalista bol na skúške aj v slávnom anglickom klube Manchester United.

-> Bardejov je od štefanskej noci v šoku. Po zrážke Seatu s Citroënom pri obci Poliakovce leží v košickej nemocnici vo vážnom stave Martin Murcko.

/foto: cas.sk/

Denis Sopko

Vracali sa k rodinám, vracali sa domov, no do svojho cieľa už nikdy nedorazili. Mikrospánok, nedostatočné skúsenosti, či nerozvážnosť môžu za časté nehody na cestách, pri ktorých zbytočne vyhasínajú ľudské životy

-> A obliekol si aj reprezentačný dres.

/foto: archív Martina Murcka/

Auto je zbraň, ktorá dokáže zbytočne zabíjať. Je to zbraň, ktorá v sekunde dokáže meniť ľudské životy, ľudské osudy. Je to zbraň, ktorá dokáže rodičom vziať ich deti a z detí zas urobiť siroty.

Dopravné nehody sú v súčasnom uponáhľanom svete na každodennom poriadku. Alkohol, rýchlosť a v poslednom období aj čoraz častejšie používané mobilné telefóny sú hlavnými faktormi, ktoré vplývajú na vysokú nehodovosť. U mladých vodičov je najčastejšou príčinou nehodovosti alkohol za volantom, ktorý je spojený s vysokou rýchlosťou a preceňovaním svojich schopností. Za rok 2016 na slovenských cestách zahynulo až 250 osôb, pričom najviac nehôd bolo evidovaných na cestách prvej a druhej triedy. Z celkového počtu usmrtených bolo až 49 chodcov, pričom najväčšiu rolu hralo ich nedostatočné označenie reflexnými prvkami.

Pri tejto nehode zahynulo celkovo osem osôb.

Azda najsmutnejším a najtragickejším momentom minulého roka bola nehoda opatrovateliek vracajúcich sa z práce z Rakúska. Pri tejto nehode zahynulo celkovo osem osôb vrátane vodiča mikrobusu. Hlavnou príčinou tejto tragédie bola úna-

-> Najtragickejšou bola v minulom roku nehoda opatrovateliek vracajúcich sa domov z Rakúska.

/foto: topky.sk/

va vodiča, ktorý dostal mikrospánok a následne havaroval. Podľa výpovedí opatrovateliek pracujúcich v Rakúsku museli vodiči jazdiť takpovediac na otočku, keď hneď po privezení jednej skupiny zo Slovenska brali vzápätí druhú a vracali sa späť. V podstate niekedy museli šoférovať naraz až 1400 km. Mnohokrát sa stávalo, že samotné opatrovateľky museli vodiča počas jazdy preberať, keďže od únavy zaspával za volantom. Je na zaplakanie, že slovenská vláda nedokáže vytvoriť prijateľné pracovné podmienky a každoročne musí do Rakúska za prácou vycestovať až 40-tisíc opatrovateliek. Hlavným dôvodom je nízka mzda, ktorá doslova núti ľudí odchádzať do zahraničia.

V Bardejove v poslednom období najviac medzi verejnosťou rezonuje zrážka dvoch osobných vozidiel pri obci Poliakovce. Pri tejto zrážke utrpel vážne poranenia nádejný mládežnícky futbalový reprezentant Martin Murcko. Ten sa spoločne s kamarátmi vracal z koncertu rapera Kaliho, keď do nich z vedľajšej cesty narazil vodič Seatu Ibiza. „Po Maťovej autonehode sú hlavne mladí nielen smutní, ale aj vystrašení. V Kurime je každý zvedavý na jeho aktuálny stav, no nikto o ňom nič nové nevie. Tí, ktorí s ním sedeli v aute, si skoro nič nepamätajú. Sú však radi, že ich zranenia neboli vážne. Veľa ľudí, starší, jeho spolužiaci aj futbalisti sa modlia za jeho uzdravenie," hovorí o momentálnej nálade v jeho rodnej obci kamarát Pavol Minčák.

Pri tejto zrážke utrpel vážne poranenia nádejný mládežnícky futbalový reprezentant.

Mladý talent slovenského futbalu, ktorý bol na skúšku aj v oboch kluboch z Manchesteru – City a United, obstál spomedzi zúčastnených najhoršie, keď utrpel vážne poranenia hlavy. Vrtuľníkom bol prevezený do košickej nemocnice, kde bol v umelom spánku a musel sa podrobiť operácii, pri ktorej mu z mozgu vyberali úlomky lebečnej kosti. Po mesiaci strávenom v nemocnici sa slovenský reprezentant zo zranení pomaly zotavuje. Hlavnou oporou mu je rodina, ktorá sa snaží každý deň dochádzať viac ako sto kilometrov, aby mu pomáhala v najťažších chvíľach života. Celá nehoda bola, bohužiaľ, iba zlou náhodou, keďže ju Martin a jeho kamaráti nespôsobili a boli len jej účastníkmi.

To, že ste dobrý vodič a nespôsobíte dopravnú nehodu, vám ešte nezaručuje, že sa vám nič nestane. Nie nadarmo sa hovorí, že radšej by mal človek stratiť v živote minútu ako v minúte svoj život. ■

Silvia Babčáková

Silná konkurencia

Piaty ročník súťaže stredoškolských časopisov Prešovského kraja so sebou priniesol rekordný počet súťažiacich. Po minuloročnom treťom mieste obsadil Gymoš striebornú priečku

/foto: Ján Helmanovský/

-> Najdramatickejším okamihom je určite oceňovanie najlepších.

Vyhodnotenie sa už tradične konalo v knižnici Slniečko. V tomto ročníku súťažilo dvadsaťštyri časopisov z jedenástich miest a okresov. Prebiehalo to tak, že odborná porota hodnotila obsahovú aj grafickú stránku každého časopisu, ale dôraz kládli aj na celkový dojem. Okrem iného prihliadali napríklad na to, do akej miery sa časopisy venujú nielen školským témam, ale aj životu v ich meste. Podľa toho boli časopisy rozdelené podľa najlepších do troch pásem – zlatého, strieborného a bronzového. Všetkým redakciám porota zhodnotila ich časopis, vyzdvihla plusy, ale aj mínusy, aby prítomní redaktori videli svoje chyby a mohli sa z nich poučiť. To, že Gymoš vychádza ako mesačník, je veľkým plusom, pretože v porovnaní s ostatnými časopismi je to veľmi zriedkavé. Okrem iného sa porotcom najviac páčila originálna rubrika Piťo Gymoš a za zaujímavé pokladali aj to, že málo časopisov sa venuje téme o financiách. Napriek tomu to na prvé miesto nestačilo, a náš časopis sa umiestnil druhý, hneď po Gymplovinách zo Starej Ľubovne. Tretie miesto patrilo časopisu Stretnutia z Kežmarku.

Okrem hlavných cien bolo udelených aj množstvo špeciálnych, napríklad Objav roka, Skokan roka, Titulka, Kreativita či Vizuál. Mnohé časopisy uchvátili porotu ich spracovanými témami. Príkladom je časopis Fonendoskop zo Strednej zdravotníckej školy v Poprade, ktorý obsahuje veľa dynamických článkov z lekárskeho prostredia. Získal aj cenu za najlepší vizuál. Nováčikom sa stal časopis zo súkromného bilingválneho gymnázia v Poprade s názvom Life in the academy a aj napriek tomu, že sa súťaže zúčastnil po prvýkrát, odniesol si mnoho

-> Zástupcovia Redakčnej rady Gymoša preberajú z rúk porotcov ceny za druhé miesto. Časopis tak obhájil minuloročné umiestnenie.

/foto: Branislav Boďo/

cien. Okrem ceny Objav roka, či Ceny za najlepšiu kreativitu, sa v celkovom poradí časopisov umiestnil v zlatom pásme. Časopis Phase z Bardejova taktiež neodišiel naprázdno, a okrem toho že sa umiestnil v striebornom pásme, získal cenu Skokan roka, čo znamená, že sa za posledný rok najvýraznejšie zlepšil.

„Do poslednej minútky vyhlásenia druhého a prvého miesta som dúfal, že vyhráme. Potom prišlo trpké sklamanie, no na druhej strane ma to povzbudilo a motivovalo do ďalšej práce. Vedel som, že táto „prehra“ je v skutočnosti len ďalším malým krôčikom k tomu, aby sme sa stali opäť číslom jeden v Prešovskom kraji,“ hovorí o svojich pocitoch zo súťaže grafik časopisu Gymoš Ján Helmanovský, ktorý zároveň potvrdzuje, že možno práve takéto súťaže by mali byť väčšou motiváciou do našej práce. Možno sa druhé miesto niekomu môže zdať ako neúspech, no je potrebné si uvedomiť, že konkurencia je v Prešovskom kraji naozaj obrovská. Dokazujú to aj výsledky posledných ročníkov najprestížnejšej slovenskej súťaže stredoškolských časopisov Štúrovo pero. Veď zlatým štúrovským časopisom sa za posledné štyri roky stali výlučne časopisy z Prešovského kraja. V roku 2014 to boli kežmarské Stretnutia, v ďalších dvoch rokoch Gymoš. Treba pripomenúť, že v roku 2017 Zlaté Štúrovo pero nebolo udelené. Posledným „neprešovským“ víťazom súťaže je tak Rozhľad z Považskej Bystrice, ktorý túto cenu získal v roku 2013. V absolútnej slovenskej špičke sa už dlhšie držia aj tohtoroční víťazi Súťaže Prešovského kraja Gymploviny, veď pred tromi rokmi boli tretí a v rokoch 2016 a 2017 dokonca druhí. Takže z tohto pohľadu je druhé miesto výborné. ■

„Do poslednej minútky vyhlásenia druhého a prvého miesta som dúfal...“

/foto: Ján Helmanovský/

-> Gymoš opäť zaujal najmä kvalitnou grafikou a mesačnou periodicitou.

-> Miestnosť na Ellis Island v New Yorku, kde sa stretávali imigranti z celého sveta.

/foto: pluska.sk/

-> Lodný lístok používaný na prepravu do Ameriky.

/foto: zazriva.com/

-> Na „rebriňákoch“ vozili ľudí do Poľska, odkiaľ ich viezli Poliaci.

/foto: regionkosice.com/

Peter Buben

Na západ

Slováci sú jedným z národov, ktoré sa často sťahovali do Ameriky hlavne z ekonomických dôvodov. Napriek tomu, že to bolo mnohokrát nebezpečné, riskovali svoje životy pre finančné zabezpečenie svojich rodín.

Ako som už písal v minulom článku o príbehu mojej babky, ktorá s rodinou migrovala do ZSSR, teraz vám priblížim, aký bol príbeh cestovateľov nielen z mojej rodiny do „zasľúbenej“ Ameriky. Podľa amerických štatistík sa v rokoch 1870 až 1914 na územie Ameriky vysťahovalo približne sedemstopäťdesiat tisíc Slovákov, čo vo vtedajších podmienkach znamenalo takmer tretinu obyvateľstva, a to prevažne z okolia Spiša, Gemera a Šariša. V týchto regiónoch môžeme nájsť mnoho rodín, ktoré majú skúseností s cestovaním za lepším životom. Títo ľudia boli častokrát menej gramotní či chudobní, a práve tí už nemali čo stratiť.

Zo Slovenska bolo niekoľko spôsobov, ako sa do Ameriky dostať. Prvý spôsob bol cez obec Becherov, ktorá hraničí s Poľskom a následne ich Poliaci prevážali k Severnému moru, odkiaľ vysťahovalci nasadali na lode nazývané schiffy (z nemčiny das Schiff - loď). Odtiaľ smerovali priamo do Ameriky. Iný spôsob bol cez Viedeň, kde sídlila kancelária kráľovskej lodnej spoločnosti Holandska. Tu si kúpili lístky, ďalej cestovali do Rotterdamu, a tam ich nakladali na lode. Lístok stál päťdesiat zlatých, čo je v hrubom prepočte dvestosedemdesiatsedem dnešných eur.

-> Ľudia prichádzajúci na lodi do prístavu v New Yorku.

/foto: kvhbeskydy.sk/

Mnohé z týchto lodí sa aj potopili. Každopádne, ľudia, ktorí cestovali za prácou do Ameriky, šli v dnešnom ponímaní cez cestovné agentúry, ktoré im sprostredkovali cestu za poplatok.

Podľa rozhovoru s jednou deväťdesiatšesť ročnou babkou som zistil, že jej nebohý otec často odchádzal za prácou do Ameriky. Chodil cez Becherov a Poľsko až do Nemecka, konkrétne Hamburgu. Tam vraj na prechod hraníc stačili aj takzvané svinské pasy, ktoré slúžili na prechod s dobytkom do Poľska. Poľským colníkom stačil nápis Passport, a keďže sme boli republikou ešte len krátko, mnoho ľudí malo pasy z čias Rakúsko-Uhorska. A keďže tie boli v maďarčine, colníci maďarčinu neovládali. Po príchode do Ameriky ho nečakalo nič iné, ako tvrdá práca. Plat síce mal asi šesťkrát väčší ako na Slovensku v tej dobe, no pracoval v takzvaných majnoch, číže v baniach, čo sa neskôr podpísalo aj na jeho zdraví. Keďže bol snaživý, pracoval veľa a chcel zarobiť čím viac. Mal dýchacie problémy, na ktoré neskôr aj umrel. Babka s úsmevom dodala, že život v Amerike sa mu páčil, pretože chcel peniaze a tam ich bolo dostatok. Jej otec bol na niekoľkých turnusoch, pričom najprv zarobil na dom a až neskôr začal zarábať na kúpu pozemkov.

Plat mal asi šesťkrát väčší ako na Slovensku v tej dobe.

Ďalší prípad je z mojej rodiny. Brat môjho pradeda sa hneď po svadbe vydal za zárobkom do Ameriky a nechal doma tehotnú ženu. Po narodení dievčatka odišla jeho žena za ním. Keď dievčatko vyrástlo, napísali domov na Slovensko list, aby ju poslali k nim do Ameriky. Môj pradedo ju odviezol na voze až do Prahy, do ktorej teraz vlakom cestujeme až dvanásť hodín. Tak si predstavte, aké to bolo cestovať s koňmi a vozom sedemstošesťdesiatštyri kilometrov z Bardejova do Prahy. Po príchode do Prahy dievčatku však zamietli papiere, a tak museli podstúpiť takúto diaľku do Prahy o nejaký čas ešte raz. Nakoniec sa do Ameriky dostala pomocou červeného kríža. ■

Silvia Rohaľová

Januárová party

Devätnásteho januára sa Na Spojenej škole Juraja Henischa zabávalo do skorých ranných hodín

/foto: Simona Macejová/

-> Moderátori Dominika Hankovská a Adam Karalovič svojimi vstupmi rozosmiali celú sálu.

Aj tento rok sa netrpezlivo očakávalo na už štrnásty ročník Študentského plesu Spojenej školy Juraja Henischa. Už mesiac dopredu bolo v redakcii organizátora plesu, časopisu Gymoš, rušno. Veď takúto veľkolepú udalosť nemožno podceniť. Výber večere a farieb, v ktorých sa bude ples niesť, predsa nie je žiadna malina.

Prípravy vyvrcholili v deň plesu, kedy sa pripravila plesová sála. Zo začiatku bolo otázne, či bude o ples dostatočný záujem, ale ukázalo sa, že nadšenie z predchádzajúceho ročníka neutíchlo a ples bol vypredaný do posledného lístka. Záujem nebol len od terajších študentov školy, ale veľký záujem prejavili bývalí študenti.

Krátko podvečer deväťnásteho januára sa plesová sála začala zapĺňať očarujúcimi mladými ľuďmi, ktorí svoje bežné oblečenie vymenili za elegantné šaty a obleky. Všetci sa usadili na svoje miesta a slova sa ujali moderátori večera, žiaci tretieho ročníka Dominika Hankovská a Adam Kraľovič. Ples už tradične úderom na gong otvoril riaditeľ školy Peter Dulenčin. Úvodný tanec tohto roku patril Dominike Hankovskej a učiteľovi fyziky Františkovi Vagaskému, ktorý deň predtým oslavoval svoje narodeniny a jeho kolegovia so žiakmi mu dokonca venovali pieseň.

Všetci sa však už nevedeli dočkať, kedy sa dostanú na parket.

Všetci sa však už nevedeli dočkať, kedy sa dostanú na parket, ktorý sa hneď prvou pesničkou zaplnil. Vo svetle reflektorov si na tanečnom parkete každý prišiel na svoje. O noc plnú hudby sa postarala hudobná skupina Elit a DJ-Jo-ghi, ktorí prítomných zabávali takmer bez prerušenia a nedali vydýchnuť ani tým, ktorým sa zdalo, že nevládzu.

Už tradičným bodom plesu je program, ktorý vypĺňa čas počas večere. Tento rok sa oň postarali

-> Aj učitelia dostali zabrať. Niektorí o to viac, že deň pred plesom oslavovali narodeniny.

/foto: Simona Macejová/

-> K vrcholom večera nepochybne patrilo tanečné vystúpenie Olivera Desáka a Klaudie Krakovskej.

/foto: Tobiáš Prokop/

/foto: Simona Macejová/

-> Kráľom plesu sa stal štvrták Denis Sopko, kráľovnou jeho spolužiačka Simona Balaščáková.

Oliver Desák so svojou tanečnou partnerkou Kludiou Krakovskou. A treba povedať, že ich do detailov prepracovaná kombinácia spoločenských a latinskoamerických tancov vytvorila v sále elektrizujúcu atmosféru.

A aký by to bol ples bez tomboly, ktorej rovnako tradične patrí polnoc? Prakticky všetci sledovali svoje tombolové lístky dúfajúc, že práve ich bude ten víťazný. Aj tento rok boli ceny v tombole naozaj lukratívne. Najviac sa čakalo od hlavných cien, ktorými boli dámske hodinky od primátora mesta Borisa Hanuščáka, kávovar a mobil značky Asus, ktoré do tomboly venovala škola. Aj na ostatné ceny sa však oplatilo čakať. „Aj keď sa mi nepodarilo vyhrať ani jednu z cien v tombole, nie som sklamaná, lebo sa poriadne zabávam a tento ples naplnil moje očakávania," neskrývala svoje pocity krátko po tombole druháčka gymnázia Petra Škorupová.

Aj to bol náznak toho, že tento ročník bol úspešný a naplnil očakávania študentov, ktorí sa zabavili. Po vyhlásení kráľa a kráľovnej plesu a princa a princeznej sa po ich spoločnom tanci oficiálna časť plesu skončila a až do skorého rána bol tanečný parket plný študentov, ktorí si ples naplno užívali. „Ani to, že mojou úlohou bolo na plese fotiť, mi nebránilo v tom, aby som sa zabavila, keďže mi s fotením pomáhal bývalý študent a fotograf redakcie Gymoš Tobiáš Prokop," zhodnotila štrnásty ples členka redakcie Simona Macejová. „Aj keď ma neskôr už poriadne boleli nohy, neodradilo ma to a aj naďalej som ostala na parkete." Ostáva len dúfať, že aj po ďalšie roky bude záujem rásť a táto tradícia školy bude ešte viac lákavá pre študentov. ■

/foto: Branislav Bodo/

Veronika Poláková

Podľa vzoru Federer

Peter Škorupa sa rozhodol pre nezvyčajný krok a v Bardejove vybudoval tenisový kurt, ktorý predtým ľudia mohli vidieť len v televízii z turnajov v Ázii alebo Amerike

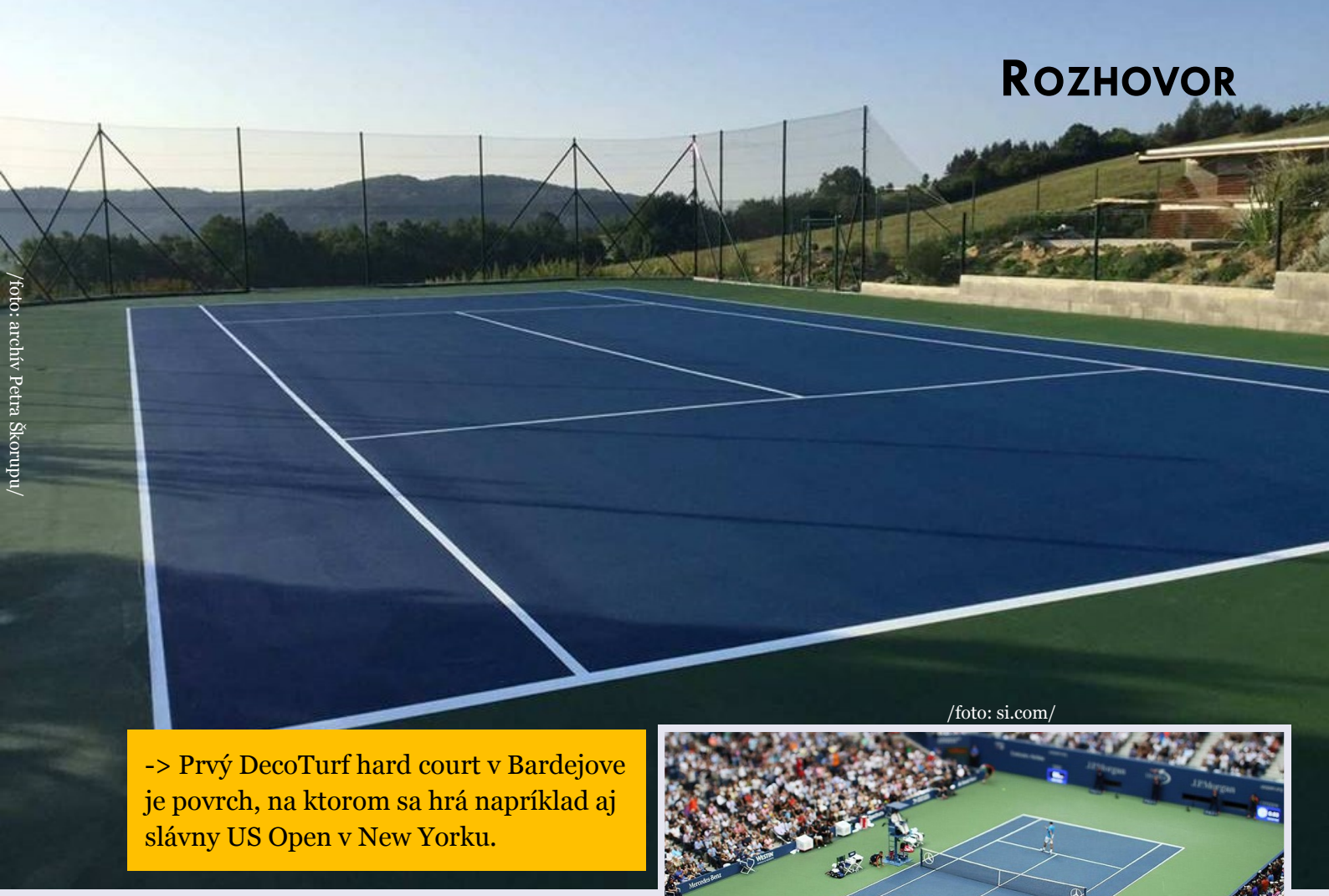

/foto: archív Petra Škorupu/

-> Prvý DecoTurf hard court v Bardejove je povrch, na ktorom sa hrá napríklad aj slávny US Open v New Yorku.

/foto: si.com/

Z piatich kvalifikačných trénerských stupňov má dva. O tenise sa dokáže baviť celé hodiny aj preto, že sa v ňom našli jeho dve dcéry Petra a Rachel.

Čo pre vás znamená tenis?

Napĺňa ma radosťou z hry, súťaženia, pohybu a tvorivého rozmýšľania.

Je tenis náročným športom z hľadiska času a financií?

Áno, tenis je veľmi náročný šport. Najmä finančne. V zimnom období je cena kurtu na hodinu približne trinásť eur a cena tréningu okolo desať eur. Závisí to však od rôznych okolností. Napríklad v dopoludňajších hodinách sa dá hrať v hale aj za desať eur, no, samozrejme, nie každý si to môže kvôli práci alebo škole dovoliť. V letnom období sa cena kurtu pohybuje od troch do päť eur. Treba si uvedomiť, že ak má hráč podávať najlepšie výkony, potrebuje v zime trénovať minimálne hodinu a pol dvakrát do týždňa, v lete majú tenisti, ktorí hrajú profesionálne, tréning každý deň okrem víkendu. K tomu však treba prirátať rakety, tie najkvalitnejšie stoja aj stopäťdesiat až dvesto eur, a lopty. Jedna sa dá kúpiť približne za päť eur, na kvalitný tréning ich však potrebujete minimálne štyridsať, pričom ich životnosť sa pohybuje niekde medzi dvoma až troma mesiacmi.

Myslím, že v Bardejove sa tenisu venuje dostatok ľudí...

A čo oblečenie, je špeciálne?

Samozrejme. Aby ste si to vedeli predstaviť, poviem len, že na každý povrch, a len v Bardejove sú momentálne štyri rôzne, je potrebná iná podrážka, čiže iná obuv. Nie žeby sa tenis nedal hrať v jedných teniskách, amatéri to zvládnu bez problémov. No profesionáli musia počítať s tým, že každý povrch má iné vlastnosti, napríklad schopnosť šmýkať sa na ňom, čomu sa prispôsobuje aj obuv. Kvalitný

-> Tenisu sa venujú obe jeho dcéry Petra aj Rachel.

/foto: Branislav Boďo/

pár stojí zhruba sto a až stopäťdesiat eur.

Spomenuli ste Bardejov. Ako je to s tenisom v našom meste?

Myslím, že v Bardejove sa tenisu venuje dostatok ľudí rôznych vekových kategórií.

Prečo by mali ľudia hrať práve tenis?

Minimálne preto, že je to šport, ktorý rozvíja nie len fyziologické, ale aj psychické vlastnosti, ako je napríklad koncentrácia, vytrvalosť a sebavedomie, ktoré mladí ľudia častokrát v tejto dobe potrebujú, ale nerozvíjajú.

...je to šport, ktorý rozvíja nie len fyziologické, ale aj psychické vlastnosti...

Čo vás priviedlo k tenisu?

Určite to bola najmä zvedavosť a túžba naučiť sa hrať tento krásny šport. Ak by som hľadal konkrétnu motiváciu, bol by ňou jednoznačne fenomenálny a neskutočne elegantný Roger Federer.

Od koľkých rokov sa venujete tenisu?

Začal som až v neskoršom veku, mal som okolo tridsať, čo je na profesionálny tenis neskoro. Ideálny vek začať s profesionálnym tenisom je niekde okolo šiesteho roku, kedy dieťa začína chodiť do školy a dokáže udržať pozornosť.

A čo iné športy?

Od šiestich rokov som aktívne lyžoval, okrem toho ma bavila atletika a karate.

Vie sa, že ste dali postaviť na Mihaľove kurt s povrchom, ktorý v Bardejove nie je. Čo vás k tomu doviedlo?

Mať vlastný tenisový kurt bolo odjakživa mojím snom.

Bola jeho výstavba náročná?

Po odbornej stránke to bolo veľmi náročné. Najťažšou časťou boli prípravné práce, lebo bolo treba ťažkou technikou vyrovnávať povrch na kopci a náročné boli aj ďalšie špeciálne úpravy povrchu. Záverečné práce dokončila profesionálna firma M.Cup z Bratislavy, ktorá ako jediná na Slovensku pripravuje povrchy pre medzinárodnú účasť najvyšších daviscupových a fedcupových súťaží v Bratislave. Po finančnej stránke to bolo taktiež náročné, ale vďaka dobrým kontaktom a chápavej manželke sme to nakoniec zvládli. ■

Mucko
sladký a štýlový

Predajňa s cukrárskymi potrebami a pomôckami
Cukráreň
Detské fitko

www.mucko.sk | Mucko | Cukráreň Mucko a Detské fitko

ÚPLNÁ NOVINKA-ČERSTVÉ GOFRY

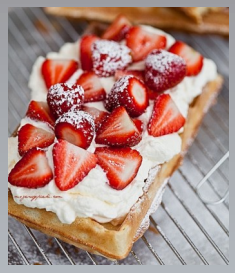

Využite voľný čas v príjemnom nefajčiarskom prostredí.

ŠTUDENTOM PONÚKAME

VERNOSTNÉ KARTY

NA NÁPOJE

Objednávky v predajni, alebo na čísle
0918 619 508

Nájdete nás na Radničnom námestí 32
(vstup z námestia alebo z Kláštorskej ulice)

-> Moderát
Dominika
investovala
najmä do ú

Drahá zábava

/foto: Simona Macejová/

Erika Babčáková

Kolotoč plesovej sezóny sa rozkrútil už aj tento rok. Už pri kúpe lístkov si treba uvedomiť, že to ani zďaleka nie je lacná záležitosť

Od Troch kráľov po Popolcovú stredu je dosť víkendov na to, aby bol niektorý z nich plesový. Aby ples prešiel podľa očakávaní, každého z nás čaká rozsiahly rad príprav. Aj najhonosnejšia spoločenská udalosť, ktorej patril druhý januárový týždeň, je za nami. V historickej budove Slovenského národného divadla sa konal 18. ročník prestížneho Plesu v opere. Ten, podobne ako po minulé roky, bol prehliadkou krásnych plesových šiat a ich nositeliek. Zúčastnilo sa ho mnoho významných osobností spoločenského, politického a hospodárskeho života. Páni sa blysli v elegantných smokingoch a dámy svojim výberom slávnostných rób na tohtoročnom Plese v opere žiarili najviac. Je viac ako jasné, že žiadna dáma sa na takejto významnej udalosti nechcela zahanbiť, a preto si zaobstarala tú najkrajšiu róbu, do ktorej musela aj zainvestovať. Muži majú prípravy na ples podstatne jednoduchšie. Kúpia si tmavý oblek, vyberú vhodnú košeľu a obujú si čierne poltopánky. No ani to však nie je najlacnejšie. Ak si niekto potrpí na kvalitnom obleku, môže ho stáť až 360 eur.

Je množstvo obchodov s plesovými šatami za rôzne ceny a takisto aj svadobné salóny...

Ženy si však musia vybrať vhodné šaty, topánky, doplnky, a to je o niečo komplikovanejšie a, samozrejme, aj drahšie. Na výber šiat sú dve alternatívy. Je množstvo obchodov s plesovými šatami za rôzne ceny a takisto aj svadobné salóny, kde okrem svadobných šiat ponúkajú na požičanie aj spoločenské šaty na ples a iné príležitosti v rôznej cenovej relácií. Kým požičanie dlhých plesových šiat vyjde v priemere na 75 eur, požičanie krátkych šiat sa pohybuje v sumách už od 30 eur, pričom

torka plesu
Hankovská
v tomto roku
účesu.

/foto: archivNarcisse/

-> Jednou z možností je požičať si šaty z nejakého módneho salóna. V Bardejove je veľmi populárny Narcisse.

-> Prehliadkou drahých outfitov je Ples v opere.

/foto: zenskyweb.sk/

ceny sa menia v závislosti od značky, kolekcie, počtu požičaní a exkluzivity konkrétneho modelu. Niektoré salóny ponúkajú aj pánske obleky, smokingy a žakety.

Pre niektorých je zase lacnejšie nakupovanie cez internet, a tak si svoje šaty objednajú cez e-shopy z pohodlia domova. Investovať musia aj do kvalitného účesu a najlacnejšie nie je ani líčenie. Niekto sa nezaobíde bez návštevy u kaderníčky, iné tam nechcú nechať za účes napríklad 50 eur, a preto so svojím účesom si s trochou trpezlivosti a času poradia doma. Takýmto príkladom je aj žiačka tretieho ročníka Mária Dziaková: „Tohtoročná príprava na ples nebola pre mňa finančne náročná. Investovala som len do šiat. Aj napriek tomu, že som sa s účesom a make-upom potrápila sama doma, s výsledkom som bola napokon spokojná. Do takýchto vecí nezvyknem investovať a myslím si, že aj menej zručné dievčatá si s takýmto jednoduchým účesom a líčením poradia samy doma.“ Naopak, pre moderátorku školského plesu Dominiku Hankovskú je kaderník samozrejmosťou: „Keďže plesová sezóna je iba raz v roku, tak si na výzore dám záležať. Tento rok som na plesový večer minula celkom malú čiastku, čo ma veľmi teší. Investovala som len do účesu, za ktorý som zaplatila okolo 18 eur. Na líčení som však ušetrila, keďže som si vizáž urobila sama.“

Investovala som len do účesu...

Myslieť treba aj na to, že už len kúpa samotných lístkov na ples niečo stojí. Kým cena lístka na ples v okolí Bardejova sa pohybuje od 12 až do 30 eur, v Bratislave táto cena za jeden plesový lístok môže vzrásť na 60 až 100 eur. A to už naozaj poriadne prevetrá peňaženky. ■

Mária Dziaková

Elektrikár s foťákom

-> Jozef Bakajsa bol prvým fotografom v časopise Gymoš.

/foto: Mária Dziaková/

Jozef Bakajsa patril medzi tých študentov, ktorý vo výbere strednej školy nemali jasno a s otázkou kam na strednú školu, sa trápil dlhý čas

S odstupom času však hodnotí, že tento výber nikdy neľutoval a vždy sa rád vracia zaspomínať si na študentské obdobie jeho života. „Na základnej škole som patril prospechovo k horším žiakom, a tak v tom, že pôjdem na odbornú školu, som mal jasno. Dlhý čas mi však trvalo rozhodnúť sa, aký odbor si zvoliť. Bavilo ma viacero odvetví ako stavebníctvo, autá alebo elektrotechnika. Nakoniec som zvolil odbor mechanik elektrotechnik, kde bolo obsiahnutých viacero z týchto zameraní. S výberom som bol spokojný a vyštudovanému odboru sa venujem doteraz," hodnotí výber školy.

Jozef navštevoval školu od septembra 2011 do mája 2015. V pamäti mu z učiteľov ostala hlavne učiteľka Irena Hríbová, ktorá ho učila náboženstvo. „Náboženstvo bola pre mňa oddychová hodina, kde sme zvyčajne nič namáhavé nerobili. Raz za polrok sme však museli napísať úvahy na rôzne témy a pre nás chlapcov z odbornej školy písanie úvah nepatrilo medzi najobľúbenejšie činnosti a ak sme nenašli nijaké ochotné dievča z gymnázia, ktoré by nám s tým pomohlo, dokázalo nás to poriadne potrápiť," s úsmevom na tvári spomína na tieto hodiny. Počas štúdia na strednej škole sa Jozef začal výraznejšie venovať aj fotografovaniu a príchodom do redakčného krúžku Gymoš sa mu tvorila nová

-> Istý čas strávil aj v Taliansku, kde nemohol chýbať fotoaparát.

/foto: archív Ľudovíta Malíka/

/foto: archív Jozefa Bakajsu/

-> Svoje fotografie vystavoval aj na vianočnej výstave, ktorú každý rok organizuje škola pre žiakov.

/foto: archív Jozefa Bakajsu/

cesta nielen vo fotografovaní, ale aj grafike. „S fotografovaním som začal už ako šiestak na základnej škole. Postupne som si kúpil lepší fotoaparát a začal som fotiť pre školu, ale aj doma. Dokonca som mal počas strednej školy aj vlastnú výstavu v priestoroch školy, čo som vnímal ako odmenu za vynaloženú prácu, ktorú som do tohto koníčka investoval," spomína na úspechy s fotografovaním.

Teraz sa už tejto jeho záľube venuje len rekreačne, na prvom mieste má prácu a rodinu. Po úspešnej maturite sa Jozef chopil prvej práce, ktorá mu prišla pod ruku, a tak vystriedal hneď niekoľko zamestnaní. „Po maturite, ktorá skončila úspešne, ale bola však náročná, keďže som za štyri roky k učivo nepristupoval poctivo, smerovali moje kroky do rôznych zamestnaní, kde som pracoval najčastejšie ako skladník alebo elektrotechnik."

So zárobkom sa Jozef na Slovensku neuspokojil, a preto sa rozhodol skúsiť zahraničie, kde pracoval mimo svojho odboru. „Bolo to všetko dosť narýchlo, pretože som poobede dostal výpoveď z práce a večer som už s partiou kamarátov cestoval na juh Talianska na zber ovocia a zeleniny. V Taliansku som bol štyri mesiace a bol to pre mňa pekne strávený čas s kamarátmi, pretože sme si popri práci tento pobyt v zahraničí poriadne užili," spomína na prácu v zahraničí. Po príchode na Slovensko ešte chvíľu pracoval v Bratislave, kde bolo náplňou jeho práce starať sa o elektrotechniku v jednej malej firme. Napokon sa Jozef rozhodol vrátiť späť na východ a našťastie ani tu nemal o prácu núdzu. „K rozhodnutiu vrátiť sa späť ma viedla hlavne rodina a moja snúbenica, s ktorou som chcel tráviť viac času. Momentálne pracujem v bardejovských strojárňach vo firme SB INMART, a.s. ako elektrotechnik a som tu spokojný," hodnotí svoje zamestnanie a dodáva, že do budúcna sa chce venovať hlavne rodine a usadiť sa. ■

S fotografovaním som začal už ako šiestak na základnej škole.

U protinožcov

-> Ak sa niekto bojí medúz v oceáne, v celej krajine je možné nájsť morské bazény, ktoré sú hneď pri oceáne a hlavne sú zadarmo.

Jana Bosáková

/foto: Jana Bosáková/

Keďsa spomenú Vianoce, každý si predstaví vianočný stromček, zasnežený prírodu a poľadovicu na ceste. Moje minuloročné sviatky však boli úplné iné, strávila som ich totiž v slnečnej Austrálii

Počas päťtýždňovej dovolenky, ktorú som absolvovala spolu s priateľom a jeho rodinou, sme zažili rôzne situácie, ktoré nás častokrát šokovali. Všetko sa to začalo vo Viedni na letisku. Moja prvá náhodná kontrola na prítomnosť drog a pušného prachu. Samozrejme, že som mala negatívne výsledky, ale v tom momente sa spustila séria mojich kontrol. Veľmi často sme sa presúvali po Austrálii letecky, pretože sme chceli čo najviac stihnúť a bola to najrýchlejšia preprava. Mňa pred každým letom kontrolovali, či náhodou niečo neprevážam. Celkovo to bolo trinásťkrát počas dovolenky. Asi po piatej kontrole som sa opýtala pána colníka, prečo som to stále ja? On mi jednoducho povedal, že vyzerám podozrivo.

V ten deň ručička teplomera ukazovala príjemných tridsaťdeväť stupňov.

Nikdy v živote som si nemyslela, že Štedrý deň strávim na pláži. Snažili sme sa dodržiavať austrálske tradície. Tie hovoria, že počas dňa si musí rodina spraviť piknik na pláži v mikulášskych čiapkach. V ten deň ručička teplomera ukazovala príjemných tridsaťdeväť stupňov a my sme si grilovali na pláži krevety. Bolo to trochu zvláštne vidieť ľudí, ako plávajú v oceáne v čiapkach, pretože mne to vôbec nepripadalo ako Vianoce, ale skôr ako dovolenka v júli.

Keďže sme bývali na byte spolu so Španielkami a Brazílčankou, naša štedrá večera bola kombináciou slovensko-španielsko-brazílskych zvykov. Darčeky sa v Austrálii rozbaľujú až 25. decembra, tak aby sme nemuseli čakať až do rána, jednoducho sme za-

/foto: Jana Bosáková/

-> Kengury a koaly v Austrálii čaká každý. No vo voľnej prírode možno stretnúť napríklad aj tučniaky.

/foto: Jana Bosáková/

-> Pre Austráliu sú typické umývadla, kde je oddelená teplá a studená voda.

čali večerať o pol dvanástej večer, aby sme si mohli rozbaliť darčeky už o polnoci.

Silvester v Sydney je rozdelený na niekoľko časových etáp. Prvý detský Silvester sa koná o deviatej hodine večer v prístave Darling Harbour. Turisti, domáci, ale aj celé rodiny tam čakajú na chodníkoch, kde piknikujú už od tretej poobede, aby si chytili tie najlepšie miesta. My sme začínali večerou v Cyrene, ktorá sa orientuje na morské plody. Keďže sme mali rezervovaný stôl von na terase, mali sme to šťastie, že sme mali jeden z najlepších výhľadov na prvý ohňostroj. Počas našej večere sa pri nás pristavili mladí japonskí manželia s otázkou, či by sme sa s nimi neodfotili, pretože sme im veľmi sympatickí. Ostali sme trošku v šoku, ale však prečo nie? Pekne nám poďakovali a odišli. Po približne piatich minútach sa vrátila manželka a povedala, že chce fotku len sama bez manžela. Japonci.

Silvester v Sydney je rozdelený na niekoľko časových etáp.

Častokrát sme sa po Sydney presúvali Uberom. Počas našich ciest sme sa zakaždým snažili aspoň trošku komunikovať so šoférom, a aj keď naša angličtina nebola plynulá, vždy sme sa nejako dorozumeli. V posledný večer nás čakala večera v meste a tak ako obvykle som zavolala uber pred náš dom. Vychystaní, pekne oblečení sme si sadli do auta a opäť sme komunikovali so šoférom, aký mal deň, či je šoférovanie na ľavej strane komplikované a podobne. Po desať minútovom trápení sa šofér na nás otočil a povedal: „Dobre už stačilo, pekný večer prajem, ja som Dušan zo Senca“. V tom momente som ostala v šoku a nevedela som vstrebať informáciu, že náš šofér je v podstate Slovák. V Sydney jazdí vyše tisíc uberov denne a my Slováci natrafíme práve na Slováka uberistu.

Každopádne to boli moje najnetradičnejšie Vianoce, na ktoré budem spomínať do konca života. ■

Zelená skúška

/foto: vazba.sk/

Viktória Kašperová

Maturita. Slovo, pred ktorým má skoro každý rešpekt a pri ktorom sa aj tí najstatočnejší nad sebou zamyslia. Stojíme pred ďalšou skúškou života, ktorú musíme zvládnuť. Teda nemusíme, ale nebolo by na škodu, keby sme cez ňu všetci prešli bez nejakých väčších problémov.

Obdobie maturít, marec a máj, je pre študentov, ktorí tento rok nematurujú, vcelku ďaleko. No pre nás, maturantov, sa neúprosne blíži a každým dňom sa naša nervozita stupňuje. No v najväčšom strese budeme vtedy, keď vstúpime do tej miestnosti pred porotu. Každý tam vstúpi s malou dušičkou veriac, že to nejako s Božou pomocou zvládne. V hlave množstvo informácií, často nepotrebných. Niektoré ľahko zapamätané, iné sme sa horko-ťažko naučili. Je jedno, či si niekto vybral matematiku, dejepis, biológiu alebo informatiku, každý sa bude pripravovať rovnako ťažko a prežívať rovnaké vnútorne boje. Momentálne sa každý jeden z nás sťažuje na to, že toho máme veľa na rováši. Učitelia od nás vyžadujú snahu a hlavne to, aby sme sa učili. Dá sa povedať, že sme to tie predošlé tri roky trochu flákali a teraz sa to pekne vykreslilo. Na každej vyučovacej hodine sa nájde niečo, hoci aj maličkosť, čomu niektorí z nás nerozumejú. Niekto si povie, že to je len maličkosť, že to určite v teste alebo pri ústnej odpovedi nebude. No z tých maličkostí je zrazu obrovská kopa vecí, ktoré sa treba naučiť a tá šanca, že sa to na maturite objaví, sa zvyšuje tiež. Výber maturitných predmetov by mal rozhodnúť o našom budúcom pracovnom zameraní, ktoré nás bude živiť. Pre nás je aj výber zamestnania a tiež samotné zamestnanie sa dôležitou životnou úlohou. Niektorí po maturite nastúpia na vysokú školu, niektorí začnú pracovať, iní zase zostanú doma, pár ich možno odíde do zahraničia, aby mohli začať nový život, ba niektorí si dokonca založia rodiny.

Verím v to, že nám, všetkým štvrtákom, maturita vyjde podľa očakávaní a rovnako aj prijímacie skúšky na vysoké školy. Čaká nás ešte veľa práce, a to všetko za tak krátky čas. A aj keď niekomu niečo nevyjde podľa predstáv, život ide ďalej a netreba si z toho robiť ťažkú hlavu, pretože nie je pravidlom, že známka odráža aj naše vedomosti. ■

Tvrdý smeč

Meno: Zuzana Vagaská
Vek: 15
Znamenie: býk
Obľúbené knihy: Nebo nie je výmysel
Obľúbené filmy: Predtým, ako som ťa poznala
Najobľúbenejšie jedlo: najradšej mám bryndzové halušky
Obľúbený výrok: "Môžeš mať všetko, za čo si ochotný bojovať."
Obľúbená skupina: Ed Sheeran a Kollárovci
Záľuby: volejbal, atletika a plávanie

Ema Rohaľová

Ako si sa dostala k volejbalu?

Už od malička sa mi tento šport páčil, pretože ho hráva otec aj moja sestra. Zo začiatku ma ho naučil hrať ocko a neskôr som sa tomu začala venovať naplno. Veľmi ma to začalo baviť, pretože ten zážitok z hry je neopísateľný a milujem kolektív s ktorým hrám.

Najlepší učitelia a prečo?

Jednoznačne musím spomenúť Františka Vagaského, pretože si myslím, že je tak úžasný učiteľ ako aj ocko. A samozrejme aj moja matematikárka Zdena Tomková, pretože zatiaľ mi na škole ide len matematika a som presvedčená, že najmä jej zásluhou. Zabudnúť nesmiem ani na moju nemčinárku Ivetu Vaverčákovú. Tá mi totiž ukázala, že aj nemčina vie byť krásnym predmetom.

Aké sú tvoje životné ciele?

Práve teraz chcem dobre zmaturovať a dostať sa na vysokú školu. Samozrejme sa chcem zlepšovať vo volejbale. Takisto chcem mať rodinu, milujúceho manžela a samozrejme nejakú dobrú prácu, ktorá by ma bavila.

Kto je tvoj idol a prečo?

Micah Christenson. Je to americký nahrávač. Veľmi sa mi páči, ako hrá, pretože je vidieť, že to robí s rozumom a ukázal, že aj prihrávka je veľmi dôležitá.

Skús opísať ideálneho partnera.

Môj ideálny partner by mal byť milý, vtipný, múdry aj pekný môže byť, ale hlavne nech ma má rád takú aká som. ■

/foto: archív Zuzany Vagaskej/

-> Zuzana aktuálne trénuje v Prešove. Že je pre bardejovský volejbal veľkou nádejou, dokázala aj tým, že so svojou spolužiačkou Erikou Brehuvovou vyhrala Vianočný volejbalový turnaj dvojíc.

Rýchlosť

Ján Helmanovský

/foto: Simona Macejová/

-> Nešťastná Petra tesne po tom, ako sa dozvedela, že na olympiádu nakoniec nepocestuje.

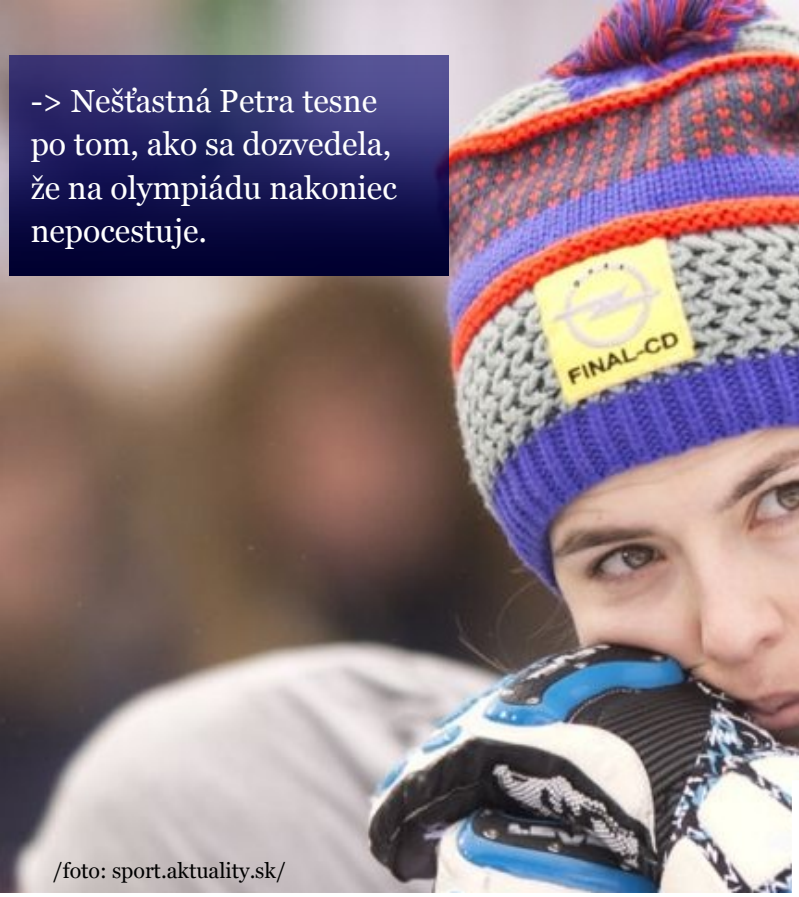

/foto: sport.aktuality.sk/

-> Už po príchode do Mlynkov bolo cítiť, že Michaela je rozhodnutá zmeniť svoj život na úkor Petry Vlhovej.

/foto: Šimon Boguský/

Albert Balog

Šok

Z lyžiarskeho kurzu dorazila do školy fantastická správa. Lyžiarke Petre Vlhovej zostali len oči pre plač, do Kórey cestuje tretiačka Michaela Kiššová

Skvelá lyžiarka Petra Vlhová sa ani nestihla spamätať s nedávneho víťazstva v slalome a istoty účasti na zimných olympijských hrách v Kórei, keď sa na lyžiarskom kurze v Mlynkách postavila na lyže iba sedemnásťročná šarmantná študentka Michaela Kiššová a poslal Petre Vlhovej a celému slovenskému lyžiarskemu tímu jasný odkaz. A ten netajil prekvapenie a treba otvorene povedať, aj akési rozčarovanie. Podľa našich informácii už mala Petra Vlhová do Pjongčangu zbalenú zubnú kefku, pastu a dokonca aj telový sprchový gél, no asi to všetko bude musieť teraz narýchlo z kufrov vybaliť.

Naša Miša pri rozdeľovaní žiakov do skupín zajazdila brilontnou technikou ohromujúci čas, ktorý vyrazil dych nielen vlekárom, ale aj Milanovi, miestnemu metodikovi a legende zjazdového lyžovania v Mlynkách. Mimochodom, je to presne ten istý Milan, ktorý minulý rok objavil aj našu Sašu Prokopovičovú a spriatelil sa s ňou.

Miškin čas prišiel ako blesk z jasného neba. Samotná Miša netušila, čo sa v jej schopnostiach, skrytých po stáročia v tele krehkej študentky, skrýva. Od pondelka je Miša slovenskou jednotkou pre zimné olympijské hry, kde však nepocestuje s oficiálnou slovenskou lyžiarskou výpravou, ale so samotným vedúcim lyžiarskeho kurzu a metodikom alpského lyžovania Milanom z Mlynkov. Ako sa pre Gymoš vyjadrila, využívať výhody Slovenského domu jej to však nebráni. ■

Jumanji: Vitajte v Džungli

/foto: nosbastidores.com/

Anna Soroková

Štyria úplne odlišní ľudia: zakríknutý Spencer, športovec Fringe, cieľavedomá Martha a namyslená Bethany, ktorí by sa za normálnych okolností nikdy nestretli, sa za trest ocitnú (po škole) spolu v jednej miestnosti, ktorú majú upratať. Keďže sa do toho nikomu ktovie ako pustiť nechce, a chlapci našli starú videohru Jumanji, rozhodli sa ju vyskúšať.

Zvolili si postavy a zrazu... ich to vcuclo a vyhodilo uprostred obrovskej džungle. Všetci sú vydesení, udivení ba dokonca sa nikto z nich nespoznáva. Zakrátko zisťujú, že sa prevtelili do svojich postáv. Utiahnutý chalan sa mení na vyšportovaného svalovca (The Rock), atletický černoch na ukecaného zoológa (Kevin Hart), hanblivá ryšavka na odvážne oblečenú majsterku bojových tancov (Karen Gillan) a zo ženského školského sexsymbolu sa razom stáva... tučko v strednom veku (Jack Black). Postupne zisťujú, že uviazli v hre Jumanji a jediným spôsobom, ako sa odtiaľ dostať, je dohrať hru až do konca.

V ceste im stojí veľa prekážok, ktoré sú súčasťou levelov v hre. Každý level je ťažší ako ten pred tým a celú situáciu komplikuje fakt, že každý z nich má len tri životy. Tie mu musia vydržať až do konca hry, ktorej cieľom je vrátiť drahokam na vrchol Leopardej hory. No nie je to také jednoduché, ako to možno na prvý pohľad vyzerá. Ani sa nenazdáte a už ste v žalúdku obrieho hrocha, udupaný stádom nosorožcov, či otrávený mambou.

Počas svojej dlhej cesty natrafia na pilota Alexa (Nick Jonas), ktorý na dvadsať rokov uviazol v hre s posledným životom a strachom z toho, čo bude potom, ak oň príde. Ten napokon súhlasí, že im pomôže dokončiť hru a vrátiť sa domov.

Napriek obavám z porovnávania s pôvodným filmom Jumanji (1995), tento „remake“ dopadol nad všetky očakávania. Či už ide o vizuálnu stránku alebo hereckú, celkový dojem je skvelý. Dych berúce scény doplnené špičkovým humorom Kevina Harta a zoženšteného Jacka Blacka neraz rozosmejú celú kinosálu. Takže pokiaľ máte chuť na pohodovú komédiu z džungle so svalovcom, čo sa bojí veveričky a „sexi“ tučkom v strednom veku, je tento film pre vás ako stvorený. ■

ŽRIEDLO

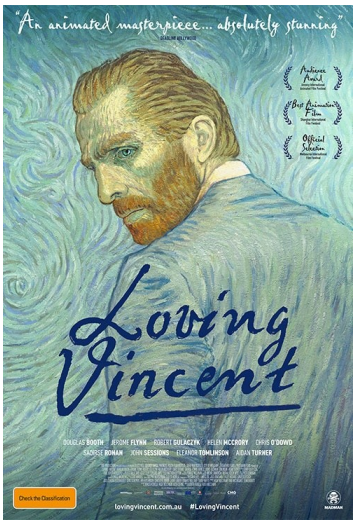

S láskou Vincent

5.2.2018

5,00€

Žriedlo Bardejov

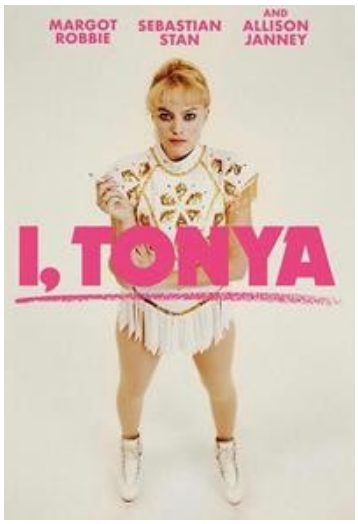

Ja, Tonya

7.2.2018

4,00€

Žriedlo Bardejov

Niť z prízrakov

3.2.2017

5,00€

Žriedlo Bardejov

Paríž 15:17

14.2.2017

5,00€

Žriedlo Bardejov

TIKET

Február 2018

02.2018

SPOJENÁ ŠKOLA JURAJA HENISCHA BARDEJOV

Meno a trieda: .....

Sme všade tam, kde sa na škole niečo deje

SPRÁVY TV Gymoš

Časopis Gymoš vydáva: Redakčný krúžok,

Spojená škola Juraja Henischa,
Slovenská 5, 085 01 Bardejov

Gymoš

cena: 0,50€